

[Aage Knudsen.]

ning fra socialministeriet skulle tillæggene kunne medføre et eengangstillæg på ca. 11 pct., d. v. s. rentenyderne skulle have en stigning på 65 pct. for at få fuld dækning for pristalsudviklingen. Nu får de imidlertid en stigning på 70 pct. og altså fuld dækning for den prisstigning, som har fundet sted i det sidste forløbne kalenderår. Vi kan fra vor side kun være tilfredse med, at det er lykkedes at gennemføre en ordning som denne i år, og at der herved er blevet mulighed for at yde rentenyderne fuld dækning for de prisstigninger, som har fundet sted. Derimod har det ikke været muligt at opnå noget resultat med hensyn til en godtgørelse til rentenyderne, svarende til de skotøjsrabatkort, som blev ydet til børn i sommer; der er kun opnået det, at man har forhøjet eengangstillægget fra 65 til 70 pct.

Med hensyn til spørgsmålet om medicincirkulæret er det jo blevet udtalt her af den højtærede socialminister, at dette cirkulære vil blive ændret, og det fremgår af betænkningen fra folketinget, at den højtærede socialminister vil udvide listen over den medicin, som sygekasserne kan yde tilskud til, med de $\frac{3}{4}$ af udgifterne, og ligeledes er der givet tilsagn fra den højtærede socialminister om, at kommunerne, socialudvalgene, vil få meddelelse om, at de i enkelte særlige tilfælde må yde vederlagsfri medicin til aldersrentenyderne, og dertil anvende de såkaldte rådighedsbeløb.

Fra den 1. april 1952 vil der altså finde en togangsregulering sted af aldersrenten på grundlag af pristallet i januar og juli med virkning fra 1. april og 1. oktober. Denne togangsregulering af renten opfylder jo et ønske fra såvel aldersrente- som invaliderentemodtagerorganisationerne; dette ønske har man altså nu bøjet sig for, man er gået ind for, at der finder regulering sted to gange om året. Det vil betyde et temmelig stort ekstraarbejde for administrationen, såvel i socialministeriet som ude i kommunerne, men det er der ikke noget at gøre ved, det må vi tage med. Men på denne måde skulle der nu kunne ydes dækning i nogenlunde samme forhold, som pristalsstigningen udvikler sig, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Johannes Jensen: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til det af den højtærede arbejds- og socialminister forelagte lovforslag, som går ud på, at der fremtidig

foretages pristalsregulering af alders- og invaliderente to gange årlig, hvad vi fra venstres side mener er en stor forbedring. Der bliver jo altid fra folk med pristalsregulerede lønninger klaget over, at de er bagefter med lønnen, men ved en togangsregulering vil dette forhold blive betydelig forbedret for rentenydernes vedkommende. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de vekslede konjunkturer har medført ændringer i reguleringen, og det oplyses, at ved den oprindelige lov af 20. maj 1933 skete der regulering to gange om året, men ved ændringen af 7. maj 1937 blev der indført regulering een gang om året med den motivering, at der var betydelige administrative vanskeligheder, og at det i den forløbne tid kun havde været nødvendigt at foretage regulering to gange. Og det er jo den lov, man administrerer efter for tiden.

I de år, der er gået både under og efter verdenskrigen, er der sket store prisstigninger, hvad der har bevirket, at man ved særlige love har måttet yde rentemodtagerne kompensation i form af et ekstraordinært tillæg til delvis dækning af stedfundne prisstigninger mellem de normale årlige reguleringer. Prisstigningerne har jo været særlig store de sidste år. Pristallet var i juli 1950 323, og pristallet i juli 1951 var 366; der har altså på et år været en stigning på 43 points, og renten skulle jo have været udregnet efter juli pristallet, hvis ministerens lovforslag var blevet ophøjet til lov i den skikkelse, hvori det var fremsat. Den prisstigning, der har fundet sted, danner en naturlig baggrund for fremsættelsen af det nu foreliggende lovforslag. Under forhandlingerne om de eengangstillæg, som er blevet givet, har der altid været forskellige forslag fremme, og den diskussion herom, som nu i flere år har fundet sted en gang om året, har, såvidt jeg kan skønne, ikke været med til at skabe tilfredshed blandt rentemodtagerne, snarere det modsatte. Det taler også til fordel for en togangsregulering, at man nu fremtidig vil blive fri for disse årlig tilbagevendende diskussioner om disse problemer, idet der vil blive mere ro om dette spørgsmål, når man går over til en fuldstændig pristalsregulering, og særlig hvis man finder et godt grundlag at gå ud fra.

Det foreliggende lovforslag har jo været til behandling i det andet høje ting, og under udvalgsbehandlingen dør er der sket den ændring, at man på grund af prisstigningerne er enedes om, at der for indeværende år skal ydes rentemodtagerne et ekstraordinært tillæg, beregnet til ca. 70 pct. af renten for